

Az 50-éves Országos Magyar Méhészeti Egyesület ünnepe.

1929 december 19.

Az 1879. év december 6-án 200 méhész megbizásából közel félszáz lelkes magyar méhbarát jelenlétében alakult meg az *Országos Magyar Méhészegyesület*. Nehéz időben vette föl a küzdelmet ez a maroknyi ember a méhészeti kultúráért, hiszen a *Bánáiban* egy 1000 tagot meghaladó izmos egyesület működött már 6 év óta és a legmesszebbmenő igényeket is kielégítette. Emellett a délvidékieknek két szaklapjuk volt s meghonosították a tanfolyamokat is. És harmadiknak ott sötétlett az országos egyesület előtt egy újabb hatalmas gát: a még gyermekcipőkben járó magyar méhészet.

Hanem a megindítás fárasztó munkáját nem azért emelte a vállára ama négy vezetőférfiú, hogy az első csalódás után csüggedten lankassza el nekifeszülő akarását. Nem: mert a munka szeretése acélozta őket és a cél vezette nekilendülésüket azokban a történelmi időkben.

Az Országos Magyar Méhészeti Egyesület 50-éves ünnepe.

Méhészek a felszentelt egyesületi zászló körül a Szent Ferenciek temploma előtt. (A zászló baloldalán gróf Zichy Aladárné, a zászlót tartja Ignác Sándor, mellette gróf Zichy Aladár.)

És a küzdés során eljutottunk az 50. évhez. December 19-ike van. Derült, enyhe télidő és a nap oly szelíden mosolyog le mindenekre, mintha tavaszt hozna a budai hegyek felől a ringató szellő.

Az egyesület helyiségében lassan gyülekeznek a választmányi tagok, kissé csüggedten nézünk egymásra, hogy talán kevesen leszünk. De senkisémet szolt: hiszen mindnyájan éreztük, hogy ott lesz az ünnepen mindenki, aki tudja, hogy mit jelent ez az 50-ik évforduló a magyar méhészet történetében. És nem is csalódtunk, mert mire Ignác Sándor vezetése mellett odaért a zászlósmenet a Ferenciek templomába, a magyar Szent Márk-térre: közel 100 méhész vonult be a templomba.

Nagy megtisztelés érte egyesületünket, hogy a katolikus egyház szertartása szerint Gosszmann István váci segédpüspök szentelte föl zászlónkat. Akik a templom áhítatos falai között meghallgatták a püspök beszédét: sosem fogják elfelejteni, hogy az Istenhittel összeforrvá ilyen mélyreható, ilyen fennkölt szellemű beszéd meghallgatásában volt részük. Ezután a zászlóanya: gróf Zichy Aladárné diszes és igen értékes szalagot helyezett a zászlóra. A fényes főpapi segédlettel végzett zászlószentelés után a 200 főre szaporodott hallgatóság sorsfalai között vonult ki a püspök a templomból, ahol a bejárat körül le is fényképezték az ünnepi menetet.

Innen a Kalvin-téri református templomba vonult föl a közönség, ahol Paczolay György s.-lelkész áldotta meg zászlónkat. A „Jövel Szent Lélek Úristen“ kezdetű egyházi ének elhangzása után áhítatos

csöndben hallgatták meg a lelkész zászlóavató beszédét, melyben az egyesülés jelentőségét válogatott szavakban méltatta.

Szép menetben vonult ki a közönség a templomból, befordult az Üllői-útra, ahol az egyesület üléstermében már ott várt az evangélikus egyház lelkésze: vitéz *Kende László*. Rövid, áhitatos ima után megható beszéd kíséretében avatta föl a zászlót. Különösen megkapó volt beszédének az a része, amelybe a hazafiság aranyszálait szötte.

11 óra lett mire a három egyház szertartása szerint bevégződött a zászlószentelés és az ünneplő menet fölvonult az OMGE dísztermébe, mely ekkorra már egészen megtelt a vidékről feljött méhésztársainkkal.

Hogy az egyesület 50-éves fennállásának a megünneplésére megtartott diszközgyűlés lefolyásáról méhésztársainknak hű képet nyujtsunk, folytatásként leközzöljük jegyzőkönyvünk idevonatkozó részét, bő kivonatban.

* * *

Elnök: *Szilassy Zoltán* gazd. főtanácsos, az OMME elnöke, később *Kubinyi Endre*, az OMME tb. elnöke. Jegyző: *Nagy Géza*, az OMME titkára.

Jelen voltak: a föntieken kívül: gróf *Zichy Aladár*, az OMME diszelnöke, *Héjjas Endre*, dr. *Mike Lajos* és *Valló Árpád* alelnökök, továbbá: a földművelésügyi miniszter képviselőjében *Grabovszky Miklós* min. tanácsos, a népjóléti miniszter képviselőjében dr. *Kávássy Béla* min. tanácsos, a Magyar Méhészeti Egyesületek Orsz. Szövetsége képviselőjében gróf *Széchenyi Gyula*, a Méhészeti Kutató Állomás, valamint a Természettudományi Társulat és a Nemzeti Múzeum képviselőjében dr. *Szabó-Patay József*, az Orsz. Magyar Gazdasági Egyesület képviselőjében *Székács Elemér* és *Rothmeyer Imre*, a Gazdatisztek Orsz. Egyesülete képviselőjében *Fabricius Endre*, a Gazdák Biztosító Szövetkezete képviselőjében *Borsay József*, a Magy. Kir. Chemiai Intézet képviselőjében dr. *Tóth Ede*, a Magy. Kir. Meteorológiai Intézet és a Magy. Meteorológiai Társaság nevében dr. *Réthly Antal*, a Magy. Kir. Rovartani Állomás képviselőjében *Bakó Gábor*, a Pátria Nyomda R.-T. képviselőjében *Elek Emil*, a Kertészeti Lapok képviselőjében dr. *Darvas Ferenc*, a Méh szerkesztősége részéről *Zseltey Elemér*, valamint a következő egyesületek és azok képviselői: *Alberti-Irsai Méhészkörből Vargha László*, az *Alcsut és Vidéke Méhészegyesületből Bese József*, a *Bicske és Környéke Méhészkörből Száraz András*, a *Biharvámegyei Méhészegyesületből Szabó Sándor*, az *Esztergom és Vidéke Méhészegyesület*, a *Gödöllői Járási Méhészkörből Gáll Imre*, a *Győr és Győrvidéki Méhészegyesületből Nemes Emil* és *Bagi István*, a *Karcagi Méhészkörből Vásári Lajos*, *Miskolc és Vidéke Méhészegyesületből Eberlein Antal*, a *Pilisvidéki Méhészeti Egyesületből Mayr Ottó*, a *Postaalkalmazottak Orsz. Méhészeti Egyesülete* részéről *Jancsó János*, *Koltai János* és dr. *Stefics Mihály*, a *Rákospalotai Méhészek Egyesületéből Ignác Sándor*, a *Rákosvidéki Méhészkörből Nagy Miklós*, a *Salgótarján és Vidéke Méhészegyesületből dr. Hercz Adolf* és *Gerő János*, a *Szegedvidéki Méhészegyesületből Vékes Imre*, a *Székesfehérvár és Vidéke Méhészeti Egyesület* részéről *K. Nagy Béla*, a *Szolnoki MÁV Méhészegyesület* részéről *Buzási Péter*, a *Vecsési Méhészkör* részéről *Harter Jenő János*, végül: *Ágoston Antal*, *Berki György*, h. *Balla Kálmán*, *Boros István*, özv. *Bodnár Istvánné*, *Dér István*, *Dörschug Tibor*, *Drahovszky József*, edvi *Illés Ödönné*, dr. *Gaár Jenőné*, *Héjjas Endréné*, *Ivánka Károly*, *Kubinyi Konrád*, *Koppány József*, *Krácsala István*, *Lohr József*, dr. *Lenkey Dezső*, *Mezey Dénes*, *Misztl Lőrinc*, *Harsányi József*, *Komlósy Gábor*, *Nemes Béla*, *Nagy Miklósné*, *Ohning Vilmos*, *Pohánka Ödön*, *Róka Györgyné*, *Pecsenka Pál*, dr. *Rege Károly*, *Strinovich Jenő*, *Ritzl Ernő*, *Petri Jenő*, *Sulyok Zoltán*, *Stebák Mihály*, *Szilassy Elmer*, *Szell Endre*, *Szücs Samu*, *Szeletzky Ivánné*, *Toldy Miklós*, *G. Vargha Kálmán*, dr. *Thóbiás Gyula*, *Wellmann Róbertné*, *Witthen Béla*, *Volly Gyula*, *Zsuffka Viktor* és még számosan, akik a kitett ívre neveiket nem jegyezték föl.

Elnök szíves szavakkal köszönti az egybegyűlt méhészeket, különösképen az egyesület hosszú éven át működő diszelnökét, gróf *Zichy Aladár* őexcellenciáját, az Országos Méhészeti Szövetséget és annak elnökét, gróf *Széchenyi Gyula* őméltóságát, továbbá a földmív. minisztérium, a népjóléti minisztérium, valamint a társegyesületek képviselőit. Egyben bejelenti, hogy az Országos Méhészeti Egyesületet táviratban köszöntötte báró *Jósika Gábor*, az Erdélyrészi Méhészegyesület elnöke, továbbá ugyancsak táviratban üdvözölte *Papp Júlia* és *Kováts Imre*, átiratban pedig az Orsz. Állatvédő Egyesület, a Hangya Szövetkezet, az Orosházi Méhészegyesület, a Kertészeti Egyesület, *Anda Károly* Vágfarkasd és *Gebhardt Imre* ny. tanító. Azután így folytatja:

Mai összejeövetelünknek egyetlen célja Egyesületünk 50 éves megalapításának a megünneplése. Nem hiúság, hogy megemlékezünk önmagunkról, hanem arról az Egyesületről való megemlékezés, amely nagyon sok jó és szép esztendőket élt át, de egyszersmind szomorú napokat is ért meg. A szomorú napok időszakába esik a háború és a Trianon óta eltelt 15 év. Ezek az évek voltak a legnehezebbek az Egyesület életében, mert a háború alatt Egyesületünk számos tagja a harctéren volt s ezzel nemcsak a tagok száma fogyatkozott meg, de igen sok méhes gazdátlan maradt. Ezen úgy segített az Egyesület, hogy az itthonmaradottakat hívta föl a méhesek kezelésére. A trianoni békeszerződésről nem is szándékozom megemlékezni, csak annyit említek meg, hogy a méhészet is súlyosan érzi a nagy veszteséget s mi is fölkiálthatunk a nagy költővel: „Régi dicsőségünk hol késel az éji homályban?”. De

Báró Ambrózy Béla

az Országos Magyar Méhészeti Egyesület volt elnöke.
Festette Edvi Illés Ödön. Koppány fölvétele.

Éppen ezért én erősen hiszem, hogy a méhészek mind derék emberek és mindannyian jó hazafiak is. Kérem önöket, tisztelt méhésztársaim, tartsanak meg továbbra is jóindulatukban és soha ne térjenek le arról az eszményi útról, amelyet önökben a méhészet ébresztett föl. Átléptük az 50-ik évet. Nagy idő ez egy ember életében, de kevés egy állam életében. Folytassuk tovább működésünket, hogy sok emberéleten át nagy értékei legyünk az államnak. Adja az Isten, hogy ez az egyesület mindig és minden időben megfeleljen hivatásának.

Az elnöklést *Kubinyi* Endre tb. elnök veszi át.

Most, hogy átveszem ennek a történelmi nevezetességű diszközgyűlésnek a vezetését, legyen szabad elsősorban is megemlékezni a ma megtartott zászlószentelésről. Az egyesület elkészítette az összetartozást jelképező nagyszerű szimbolumát, az egyesületi zászlót. Ez az a látható jel, amely alá minden jóra való magyar méhésznek csoportosulnia kell. Az a jelvény, vagyis a magyar korona a címerrel, amely a zászlóhegyen van, figyelmeztesse a méhészeket hazafiúi kötelességükre. Mikor van nagyobb szükség hazafiúi kötelességre, mint éppen napjainkban, amikor hazánkat szétszedték. De ott van a zászlón a méhészeti egyesület cimere is, amely legyen figyelmeztetés arra, hogy a magyar méhészek e lobogó alatt akarnak küzdeni egy szebb és boldogabb Magyarorszáért.

Zászlóavató ünnepünk alkalmából erről a helyről is szeretettel és tisztelettel emlékezem meg gróf *Zichy* Aladárné őexcellenciájáról s megköszönöm az egyesület nevében, hogy a zászlóanyai tisztséget elfogadni és azt a gyönyörű zászlószalagot nekünk ajándékozni kegyes volt. Amidőn újra megköszönjük mindezt a kegyességet őexcellenciájának, legyen szabad az egyesület nevében ezt a szerény virágcsokort díszelnökünk őnagyméltósága útján tisztelettel átnyujtanunk.

Ezekután engedjék meg nekem, hogy röviden megemlékezzem az egyesületi élet első negyedszázadáról. 1879 december havában indult meg az OMME munkássága ifjú gróf *Károlyi* István, a kitűnő nemzetgazdász vezetése mellett. Ekkor két egyesület munkálkodott Magyarországon, de csakhamar egyesültek és most már összetett erővel folytatták nemes munkásságukat. Ez alatt az idő alatt számos jó dolgot valósítottak meg, megalapították a legnagyobb méhészeti szaklapot, mely mind- eddig és remélhetőleg ezután is megfogja tartani vezetőszerepét. Megalakította az egyesület a vidéki köröket és ezzel közelebb hozta a méhészeket egymáshoz, megteremtette saját méhészetét, több nagy- értékű méhészeti munkát adott ki és bocsátott rendelkezésére az érdeklődőknek, kiállításokat és vándorgyűléseket rendezett, belekapcsolódott a német és osztrák méhészek vándorgyűlésébe, piacot

nem szabad elcsüggednünk. Erre éppen a mai nap ad legbiztatóbb alkalmat, amikor Egyesületünk zászlóját a különböző vallásfelekezetek templomaiban fölszenteltük. E lobogó alá kell sorakoznunk, össze kell állanunk, kölcsönös szeretettel és ernyedetlen buzgalommal munkálkodnunk, hogy Nagy-Magyarország alapjainak a megteremtéséhez mi is hozzájáruljunk. A költő szavaival élek, amikor azt mondom: „Megtörve bár, de fogyva nem, él nemzet e hazán...”

Éppen a mi munkánk az, amelynek ezekben a gyászos és gazdaságilag súlyos években a munkakedvet fönn kell tartania és a kezdőméhészeket kitartásra buzdítania, hogy gazdaságunk eme egyik ágával nemzeti javainkat fokozzuk. Hiszem, hogy munkánk nem lesz hiábavaló és ebben a biztos reményben megnyitom a mai diszközgyűlést.

Gróf *Zichy* Aladár: Szeretett elnökünk engem úgy aposztrofált, mint ennek az egyesületnek a díszelnökét. Én azonban megfordítom ezt és azt mondom, hogy én dísznek tartom magamra nézve, hogy az Önök szeretete és ragaszkodása folytán még mindig elnöküknek tartanak engem. Aki a méhekkel foglalkozik, kell, hogy megérezze azt a misztériumot, amelyre a mai zászlófölszentelés alkalmával *Gosszmann* püspök úr utalt és amelyet minden vallás a hit szemeivel néz. Ha van hatása a méhészetnek a nemzetgazdaságra, akkor még inkább van a polgári erkölcsre. Mert, ugyebár, nem lehet az, hogy aki napról-napra látja a méhek csodálatos társadalmi berendezését, munkáját, szorgalmát és hogy azok mindent a köz javára tesznek, az nem lehet fölforgató elem és nem lehet hazafiatlan ember.

teremtett a magyar méznek, sok állami kedvezményt eszközölt ki a méhészek számára és volt idő, amikor a szegénysorsú méhészeket ingyen felszereléssel, sőt pénzübeli támogatással látta el. És ez alatt a méhészeti egyesület élén olyan neves férfiak állottak, akiknek a vezérlete alatt ezt a nagy munkát sikeresen tudta végrehajtani az egyesület és így rábizott és vállalt feladatának még a legnehezebb időkben is sikerült eleget tennie. Ezek között elsősorban említenem kell a legnagyobb magyar méhésztársunkat, báró *Ambrózy Bélát*, akinek a munkásságát egyesületünk azzal kívánta meghálálni, hogy arcképét megfestette. Ezt az arcképet most leleplezem és átadom az egyesület elnökségének. Egyben közönetet mondok erről a helyről is mindazoknak, akik áldozatkészségükkel hozzájárultak ennek a képnek megfestéséhez. Felkéri dr. *Mike Lajos* alelnököt beszéde megtartására.

Dr. *Mike Lajos* emelkedik szólásra, hogy az Országos Magyar Méhészeti Egyesületet üdvözölje. Nem ugyan magasröptű és pompás szavakba foglalom mondanivalóimat — úgy mond —, mert nagyon is érzem, hogy nyelvem és beszédem fogyatékosága nem tudja kellőképpen méltatni ezt az ünnepet és nem tudok olyan szavakat találni, amelyek méltóképpen kifejeznék mindazt a jótéteményt, amelyet az egyesület 50 év alatt tett. Az első negyedszázadról már megemlékezett elnöktársam s nekem jutott osztályrészül, hogy a másik negyedszázad munkáját rövid összefoglalásban ismertessem. Sajnos, ebbe a második negyedszázadba esik bele a szomorú világháború és a még szomorúbb Trianon, amely idő alatt igen lesújtóan bántak a magyar nemzettel. Ki ne emlékeznék azokra a szomorú napokra, amikor a Páris melletti Trianonban a magyar béke delegációt a legnagyobb magyarnak, gróf *Apponyi Albertnek* az élén valóságos rabokként kezelték. Ezek az idők megtanítottak bennünket gyűlölni. De minékünk nem ebben merül ki a lelkivilágunk, mert nekünk szeretnivalónk is van. Itt van ez az 50 éves egyesület, amelyet Nagy-Magyarország méhészei teremtettek meg és biztosan reméljük, hogy megint Nagy-Magyarország méhészeti egyesülete lesz az Országos Magyar Méhészeti Egyesület. Az utóbbi 25 év alatt, mely nagy megpróbáltatások elé állította az egyesület vezetését, egy olyan férfiú vezetése alá került ügyünk vitele, aki fényesen kivezette az egyesület kátyuba jutott szekereit. Ez az elnök *Szilassy Zoltán* gazdasági főtanácsos, aki időt, fáradságot és anyagiakat nem kimélve, mindig előljárt a küzdelmekben és magas összeköttetései révén nagy összegű támogatásokat sikerült az egyesület részére kieszközölnie. 25 éve, hogy egyesületünk élén áll. Jórészt szemtanúi voltunk annak a küzdelemnek, amellyel elnökünknek szembe kellett állania. Hogy mennyire sikeres volt fáradozása, semmi sem bizonyítja ékebben, mint az a tény, hogy a legnehezebb időkben is épen, egészségesen került ki az egyesület, csak éppen országunk megcsönkítése folytán tagjainknak a jórészt veszítettük el. Kérjük önméltóságát, hogy ameddig az Úristen neki megengedi, legyen továbbra is segítőtje, támogatója ennek az egyesületnek. Az Országos Magyar Méhészeti Egyesület tagjai iránta érzett hálájuk kifejezésésképpen összeadták filléreiket és megfestették szeretett elnöküknek a képét. Ezt a képet ezennel ünnepélyesen leleplezem és megőrzés végett átadom az elnökségnek. Az Isten még sokáig éltesse *Szilassy Zoltán* elnökünket.

Kubinyi Endre elnök bejelenti, hogy több méhészeti egyesület, valamint más gazdasági társaságok úgy az Országos Magyar Méhészeti Egyesületet, mint elnökünket a mai jubileum alkalmából fölköszönteni óhajtják. Kéri az egyesületek képviselőit, hogy a jelentkezés sorrendjében szíveskedjenek üdvözlőszavaikat elmondani.

Szilassy Elemér az Országos Magyar Gazdasági Egyesület nevében köszönti az Országos Magyar Méhészeti Egyesületet és elnökét. Majd így folytatja: Két úrnak a képét lepleztük le ebben az egyesületben a mai napon. Abban a szerencsében részesültem, hogy mind a két urat ismerem és ezért két-

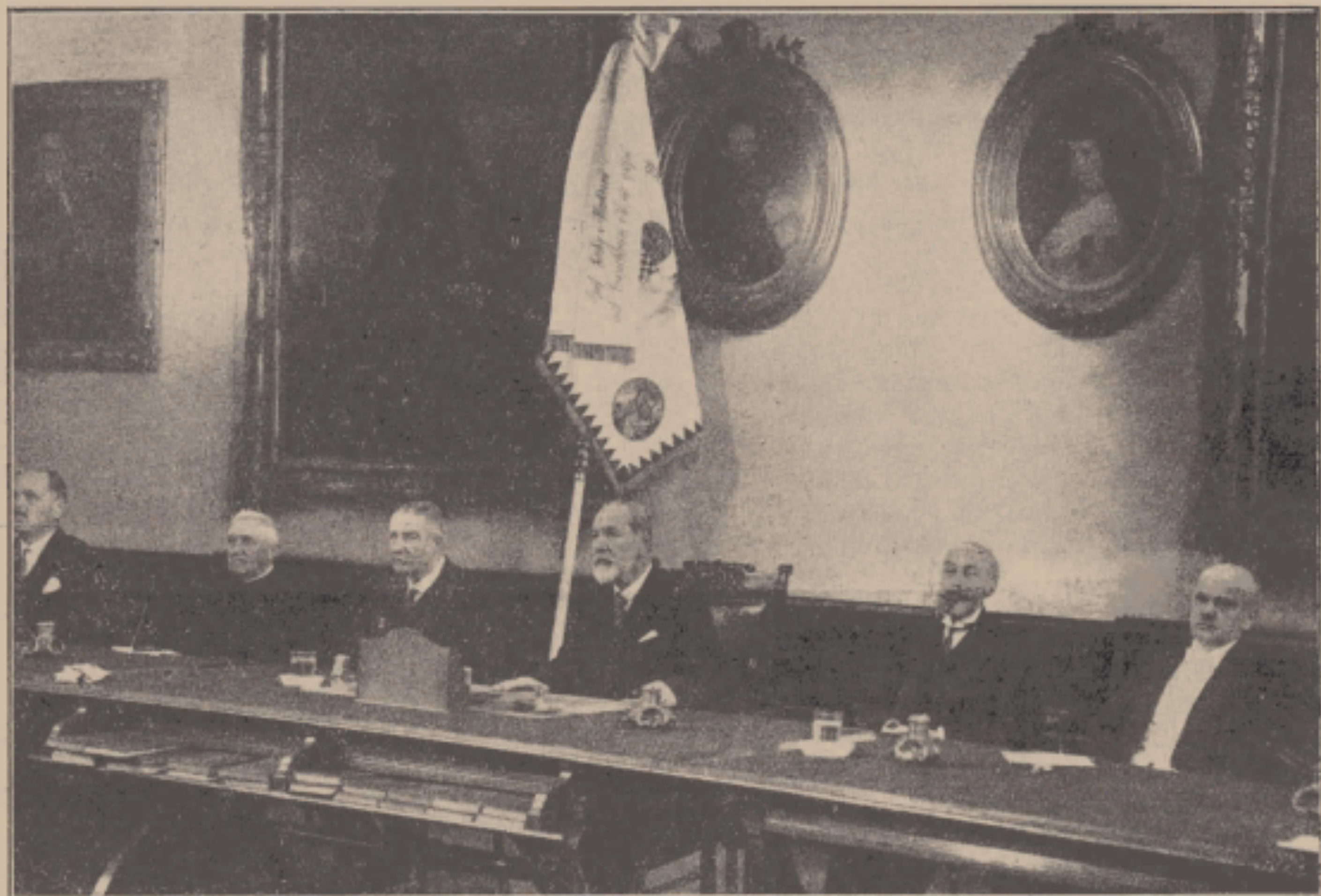
Szilassy Zoltán

az Országos Magyar Méhészeti Egyesület elnöke.
Festette Edvi Illés Ödön. Koppány főlvétele.

szeresen megtisztelő rám nézve, hogy ezen az ünnepen én is kifejezhetem hálámat és tiszteletemet a két ünnepelt iránt. A méhészet a mezőgazdasági tudományokra igen nagy hatással volt, mert a méhészeknek azok a bűvárlatai vitték előbbre a mezőgazdasági tudományokat, amelyeket éppen ők indítottak meg. Adja az Isten, hogy ez az egyesület nemzetgazdaságunk hasznára hosszú századokon át működhessek.

Vancsó Gyula a Gazdaszövetség nevében: Volt idő az egyesület életében, amikor nem a szorgalmas méhek életét mutatta, hanem a darazsakét. Ebben a zavaros időben jött az a férfiú, aki a háborgó tengerből kimentette az egyesületet. Ez a férfiú Szilassy Zoltán volt. Szövetségem és a magam nevében szíves szavakkal köszöntöm az egyesületet és ezt a nemes férfiút.

dr. Szabó-Patay József a Nemzeti Múzeum, a Természettudományi Társulat és a Méhészeti Kutatóállomás nevében köszönti az 50 éves egyesületet és annak 25 év óta működő elnökét, akinek egyik legszebb ténykedése az volt, hogy megteremtette az első magyar méhészeti tudományos intézetet.

Az Országos Magyar Méhészeti Egyesület 50-éves ünnepe.

A díszközgyűlés elnöki asztala. (Balról jobbra: Grabovszky Miklós, Kubinyi Endre, gróf Zichy Aladár, Szilassy Zoltán, gróf Széchényi Gyula, dr. Mike Lajos.)

Borsay József a Magyar Gazdák Biztosító Intézete nevében: Úgy a magam, főként azonban szövetségünk megbízásából a legmelegebb szeretettel adom át a legmélyebb tiszteletünket e jubiláris napon. Hogy mit jelent egy félszázados mult ilyen nemes célú egyesület főnnállásában, elég bizonyíték az, hogy nagyon sokszor kellett megbirkóznia a vihar hullámaival. Adja a magyarok Istene, hogy ez az egyesület a jövő nemzedék javára a százéves jubileumot az egész Haza méhészei büszkeségére megünnepelhesse. Egyszersmind elhoztam a legőszintébb tiszteletét és nagyrabecsülését Szövetségünknek abból az alkalomból is, hogy szeretett elnökünk, Szilassy Zoltán, mindnyájunk örömeire a 25 éves jubileumát megünnepelhetette. Adja az Isten, hogy hátralévő éveit jó egészségben és életkedvben érhesse meg.

dr. Hercz Adolf a Salgótarján és Vidéke Méhészeti Egyesület nevében köszönti az 50 éves Országos Magyar Méhészeti Egyesületet és annak 25 év óta elnökét, *Szilassy Zoltánt*: Nekem megbízatásomhoz hiven kötelességem ma megemlékezni az egyesület fejlődéséről, megemlékezni arról, hogyan tudta ez az egyesület azokkal a szerény eszközökkel, amelyek rendelkezésére állottak, elérni azt a nívót, hogy ma bátran állítható párhuzamba a külföld bármely egyesületével, kötelességem megemlékezni arról, hogyan tudta ez az egyesület a magyar méhésztársadalom megszervezése terén reááramló nagy és

fölötte nehéz feladatot úgy elvégezni, ahogy azt elvégezte, de ugyanakkor már elő is soroltam azokat a legfőbb érdemeket, amelyekért a magyar méhésztársadalom törhetetlen ragaszkodása és hálája Szilassy elnök urat még a síron túl is kísérsni fogja. Mi, akik a magyar méhésztársadalom mozgalmában az utolsó évtizedekben résztvettünk, tudjuk, hogy 25 év előtt ez az egyesület csak nagyon szerény s talán nem is éppen a legörvendetesebb életjeleket adta magáról. Ebben a válságos órában, az egyesületnek ebben az élet-halál harcában jelenik meg a hivatott vezér, kirántja az egyesület sárba rekedt szekereit, menetének új irányt jelöl ki és azóta megszakítás nélkül viszi a szekér utasait, a magyar méhésztársadalmat ama birodalom felé, amelyet boldogulásnak hívnak. 25 év! Milyen szép idő egy ember életében! És Te, szeretett elnökünk, ennyi idő óta gondozod a magyar méhészet állandó sorscsapásokkal dacoló fáját. Pedig ez a fa nem Neked, csupán a Te nagy családnak, a magyar méhésztársadalomnak termi a gyümölcsét. Ne vedd rossz néven szeretett Vezér, hogyha mi ma is, még ez ünnep alkalmából is csak kéréssel tudunk Hozzád fordulni. Arra kérünk, hogyha mi e 25 év alatt talán itt-ott megfedekezünk volna

Az Országos Magyar Méhészeti Egyesület 50-éves ünnepe.
A disztágyülés résztvevőinek egy része az OMGE. dísztermében.

magunkról és vétkeztünk volna Ellened, nézd el a mi gyöngeségünket, tarts meg bennünket továbbra is szeretetedben és ne hagyj magunkra a mai nyomasztó nehéz küzdelmeinkben, vezess bennünket tovább is és mi egy szívvel-lélekkel követünk Téged.

Ezekután még a többi egyesületek, illetőleg azoknak a kiküldöttjei üdvözölték egyesületünket, illetőleg annak elnökét.

Ignác Sándor a Rákospalotai Méhészek Egyesülete nevében, aki egyszersmind átadta azt az oklevelet, melyen a rákospalotai egyesület disztagságáról értesítik Szilassy Zoltán elnököt.

Nemes Emil a Győr és Győrvidéki Méhészegyesület nevében.

Fabriczius Endre a Magyar Gazdatisztek Országos Szövetsége nevében.

Eberlein Antal a Miskolc és Vidéke Méhészegyesület nevében.

Szárász András a Bicske és Környéke Méhészkör nevében.

Vásári Lajos a Karcagi Méhészegyesület nevében.

Jancsó János a Postások Méhészegyesülete nevében.

Buzási Péter a Szolnoki MÁV Méhészegyesület nevében.

Bese József az Alcsút és Vidéke Méhészegyesület nevében.

Vékes Imre a Szegedvidéki Méhészegyesület nevében.

Nagy Miklós a Rákosvidéki Méhészegyesület nevében.

Végül gróf Zichy Aladár az elnökség nevében.

Kubinyi Endre elnök megköszöni az üdvözléseket, fölkéri Héjjas Endre alelnököt, hogy a választmány javaslatát előadni sziveskedjék.

Héjjas Endre fölemlíti, hogy az egyesületeknek bizonyos ünnepélyes alkalmakkor az a szokásuk, hogy az egyesületi életben nevezetességre jutott tagokat tiszteletbeli tagokká választják. Az Országos Méhészeti Egyesület is megragadja ezt az ünnepi alkalmat és a választmány megbízásából azzal a kéréssel fordul a diszközgyűléshez, hogy a fölolvasandó egyéneket az egyesület védnökévé, díszelnökévé, illetőleg tiszteletbeli tagokká megválasztani sziveskedjék.

Védnöknek ajánlja a választmány Mayer János földmívelésügyi minisztert, mint a mezőgazdaság egyik mellékágának a méhészetnek is hivatalos és hivatásos gondozóját. Hogy a méhészet fejlődését a maga részéről támogatni törekszik, kiviláglik a többek között abból is, hogy egyesületünk legújabb kezdeményezését: a Méhészeti Kutatóállomást a kezdet nehézségei között megindítani segített. Birjuk ígéretét, hogy ezt az intézményt továbbfejleszti, egyesületünket pártfogása alá veszi és a jövőben is támogatni fogja.

Díszelnöknek ajánlja a választmány báró Jósika Gábort, az 50 éves Erdélyrészi Méhészegyesület 30 év óta elnökét, aki nemcsak lelkesedéssel, de sokszor anyagi támogatással segítette az erdélyi egyesületet. Amikor az egyesület vezetését átvette, csaknem olyan zavarok uralkodtak az ottani egyesületben, mint az Országos Magyar Méhészeti Egyesületben. És ahogyan Szilassy Zoltán kiemelte a mi Egyesületünket a zavarokból, úgy mentette meg az erdélyi egyesületet a szétzúllástól báró Jósika Gábor. Az összeomlás után az egykor 4000 tagot számláló egyesület tagjainak a száma 200-ra olvadt le, de báró Jósika Gábor vezérése mellett újra virágzásnak indult, újra megerősödött és a magyarságnak ezidőszerint tőlünk elkülönített váraként a jövő évben fogja megünnepelni fönnállásának 50 éves emlékét.

Tiszteletbeli tagokká ajánlja a választmány a következő méhésztársakat:

Dr. Balázs Ferenc ny. postaigazgató, a Miskolc és Vidéke Méhészegyesület elnöke, Miskolc, horhii Balla István ny. állatorvos, méhészeti író, Belényes.

horhii Balla Kálmán ny. gazdasági tanácsos, Rákospalota.

Balogh Gergely ny. tanító, Vecsés.

várbogyai Csepy Pál r. kath. plébános, Újpest.

Forgács Lajos ny. méhészeti felügyelő, Békés.

Özv. Kremnitzkyné Fröhlich Ilona, Kolozsvár.

Lakatos Károly ny. igazgató, Komárom.

Mészáros Kornél gyógyszerész, Budapest.

Molnár Máté kereskedő, Vác.

Nemes Gábor ny. tanító, Kerecsend.

Nemesszeghy Kálmán ny. rendőrkapitány, Keszthely.

Party Károly, Felcsút.

Rácz Béla, Szerep.

Szmrtnik János ny. MÁV főellenőr, Pozsony.

Tóth János méhészeti felügyelő, Martonos.

Valló János ny. méhészeti felügyelő, Temesvár.

A külföldi nevezetességek közül:

Dr. Enoch Zander egyet. tanár, Erlangen.

Dr. L. Armbruster egyet. tanár, Berlin.

Dr. E. F. Philipps tanár, New-York, Amerika.

A diszközgyűlés a választmány előterjesztését elfogadja és a fölolvasottakat az egyesület védnökévé, díszelnökévé, illetőleg tiszteletbeli tagjaivá egyhangú lelkesedéssel megválasztja.

Elnök bejelenti, hogy ezzel be is fejeztük a diszközgyűlés programját, csak a zászlószögek beverése volna még hátra. Tekintettel azonban arra, hogy nagyon sok zászlószöveget váltottak meg az egyesületi tagok, ezúttal csak az ezüstszögeket fogjuk a zászlórúdba beverni. Minthogy a többi szög nem fér el a zászlórúdban, erre a célra két táblát készítettett az egyesület, amelyekbe a kiváltott zászlószögeket elhelyezzük és a táblákat megőrizzük.

Ezután megköszöni a megjelent tagoknak, társegyesületeknek, érdeklődőknek és ismerősöknek a diszközgyűlésünkön való részvételt és a diszközgyűlést berekeszti.

* * *

A diszközgyűlés lezajlása után a zászlószöveget verték bele a hófehér zászlórúdba azok a méhésztársaink, akik a nagy ezüstszöveget rendelték meg. Gróf Zichy Aladár úgy a saját, mint feleségének, a zászlóanyának ezüstszögét is elhelyezte a rúdba, majd gróf Széchényi Gyula vette kezébe a fakalapácsot és az *Istenért és Hazáért* szavak mellett beleverte a díszes szöveget a zászlórúdba.

Még folytatódott a szögek elhelyezése, amikor gróf *Zichy* Aladár odament az egymással beszélgető gróf *Széchenyi*hez és *Szilassy*hoz és meghatottan szorította meg a kezüket. Látszott az arcán, hogy csak nehezen tudja palástolni elérzékenyülését:

— Nagyon szép volt — mondotta *Zichy* gróf. — Ez sokáig az emlékezetemben marad.

— Szép volt! Valóban nagyon szép... — felelte *Széchenyi* Gyula gróf.

Szilassy Zoltán pedig messze elnézett a terembe, majd a festményekre siklott a tekintete és amikor a díszes zászlóra pillantott, csak bólongatott a fejével, de szó nem buggyant ki az ajkán. Őt is nagyon meghatotta a fényes ünnepség.

* * *

Lassan kiürült a hatalmas terem s a résztvevők *Kubinyi* tb. elnökkel az élen átmentek a *Medikus*-étterembe, ahol barátságos ebéddel fejeződött be a jubiláris ünnep. Mintegy 50 méhész vett részt az ebéden. Az első fogásnál *Kubinyi* Endre a kormányzóra igen lelkes köszöntőt mondott, melyet a jelenlevők állva hallgattak meg és a végén hatalmas éljenzéssel éltették az államfőt. Majd *Héjjas* Endre alelnök emelkedett szólásra és *Szilassy* Zoltán elnök üdvözetét adta át a jelenlevőknek s az elnök egészségére emelte poharát. Ezután dr. *Hercz* Adolf magasszárnyalású, nemes gondolatokkal átszőtt beszédben méltatta a nap jelentőségét, annak a méhésztársadalomban várható hatását és ugyancsak a jubiláló elnököt köszöntötte föl. Dr. *Mike* Lajos hangulatos beszéde után *Niedermann* Antal adta át a ceglédiek üdvözetét és egy propaganda-alap létesítésének a szükségességét fejtegette. *Héjjas* Endre fölvette a gondolat fonálát és mint a *Magyar Méh* szerkesztője készségesen ajánlja föl szolgálatait a propaganda-alap ügyének. Majd köszöntötte a megszállott területeken lakó tiszteleti tagokat, végül *Ignác* Sándort üdvözölte, aki az egyesületi zászló eszméjének a megpendítője volt. *Niedermann* Antal *Szilassy* Zoltán elnököt köszöntötte föl ezután, valamint elnöktársait éltette. A fölköszöntőt *Kubinyi* Endre meleg szavakkal köszönte meg. *Mezey* Dénes a háborúban elesett méhészekről emlékezett meg. *Ignác* Sándor megköszönte *Héjjas* megemlékezését, majd *Nemes* Béla, mint a propaganda-alap gondolatának a megpendítője, a dolog jelentőségét ismertette.

Már késő délutánra járt az idő, amikor barátságos beszélgetésre tért át a kedélyes társaság és még bőven esett szó fontos és aktuális méhészeti kérdésekről és mindezekből kitűnt, hogy a jubiláló egyesületre ugyancsak nagy föladatak várnak, amelyeknek a megoldása azonban csak úgy lesz lehetséges, ha a még tőlünk távol álló méhésztársaink tömegesen sietnek egyesületünk zászlója alá.

Itt említjük meg, hogy báró *Ambrózy* Béla és *Szilassy* Zoltán igen jól sikerült élethű portréját a neves arcképfestő *Edvi Illés* Ödön készítette. A művész nagyszerű munkájához az előkelőségek meleg elismeréssel gratuláltak.

* * *

Az Országos Magyar Méhészeti Egyesület küldöttsége és pedig *Szilassy* Zoltán elnök, *Héjjas* Endre alelnök és *Ó. Nagy* Géza titkár december hó 28-án nyújtották át *Mayer* János földművelésügyi miniszter úrnak a védnöki okiratot.

Szilassy Zoltán elnök üdvözlö a minisztert s kiemelve, hogy az 50 éves Egyesület díszközgyűlése a miniszterben a méhészetnek, mint egyik fontos gazdasági ágának hathatós támogatóját látja s tőle a jövőben is az Egyesületen át a hazai méhészet támogatását várja és reméli, felkéri, hogy az Egyesület védnöki tisztét elfogadni kegyeskedjék.

Mayer János földművelésügyi miniszter hálásan megköszöni az Egyesület kitüntető bizalmát, hangsúlyozza, hogy átérezvén az Egyesület működésének nagy jelentőségét, bár a jelen nehéz gazdasági viszonyok s az egyre szűkebb állami pénzügyi keretek között nem tehet annyit a hazai méhészetért amennyit szeretne, igéri, hogy a viszonyok javulásával a hazai méhészetet s az Egyesületet az eddiginél jóval hathatósabban fogja támogatni. Addig is kéri az Egyesület kipróbált vezetőit, hogy fáradozásukat lankadatlan buzgalommal folytassák. A kihallgatás *Szilassy* Zoltán köszönő szavaival végződött. (Ó. N. G.)

* * *

A „*Hangya*“ termelő, értékesítő és fogyasztási szövetkezet vezetőségétől a következő meleg üdvözlő sorokat kapta egyesületünk:

A „*Hangya*“, valamint a kötelékébe tartozó szövetkezeteiben tömörült magyar agrárszövetkezeti társadalom nevében őszinte örömmel üdvözljük a félszázados multa visszatekintő Országos Magyar Méhészeti Egyesületet és tiszta szívből kívánjuk, hogy az ezután következő évtizedek is a folytonos fejlődés és haladás jegyében peregjenek le és hogy a nagymultú egyesület ezutáni tevékenysége még sok hasznot és áldást hozzon nemcsak a méhészeknek, hanem rajtuk keresztül az egész magyar gazdasági életnek. (Áldírás).